

להצלחת עם
ישראל ולזכות
משפחת סעדיה
ה"ו

מפטירים 'זההנים היים'

פרשת אמור

גיריון מס 74

הגאון רבי ישראל מאיר הכהן ה"חפץ חיים" - "ולא תחללו את שם קדשי" (צג, כג)

מועים ההמון בעניין לאו חמור זה של חילול ה', שהוא דווקא אם עושה עבירה או מעשה רע בפני אלו הרחוקים מתורה ומצוות ויאמרו 'הנה כך מתנהגים שומרי מצוות?' או שיש שהושבים שחילול ה' הוא רק אם נעשה דבר החמור ביותר, אבל על עבירה קלה וכדו' לא יחשב בזה חילול ה'....!

ומעות היא בידם! שחילול שם שמים הוא בפני כל אדם מישראל ואפילו בדבר הקל ביותר שעובר על רצון ה' מחלל בזה שם שמים רח"ל!! דברים אלו מפורשים בדברי רבי אליעזר ממיין בספר היראים (מצוה ו) שכתב דברים נוקבים עד מאד: את ה' אלוךך תירא ותן כבוד לשמו ושמור מחללו, דכתיב בפרשת אמור "ולא תחללו את שם קדשי", ומקרא זה נוקב וירד עד לתהום, ועל לאו זה ידו כל הדוים, כי חילול השם ישנו בכמה דברים ואין להם שיעור, שכל המבזה אפילו מצוה אחת ומיקל בכבוד שמים, נקרא מחלל שם שמים.

על דבריו אלו של בעל היראים היה מרן החפץ חיים חוזר ומשנן תמיד, כדי להדגיש ולקבע בלבבות עד כמה חמור הוא עוון חילול השם, שעל כל ולול קמן במצווה כבר נקרא מחלל שם שמים רח"ל. ומעיד תלמידו של מרן החפץ חיים הגאון רבי שמואל גריינימן זצ"ל שכשהחפץ חיים היה מזכיר דברי בעל היראים, פעמים רבות היו עינו זולגות דמעות מתוקף דבריו הקדושים והנוקבים.

ונאה דורש נאה מקיים היה מרן החפץ חיים בעניין חמור זה של חילול השם, והיה נוהר בכל פעולה שעשה שלא יצא מזה ח"ו חילול ה', ומספר בנו הגדול הגאון רבי לייב זצ"ל על אביו שבזקנותו סמוך להסתלקותו, היה קשה לחפץ חיים מאד הלימוד מחמת חולשתו, ובכל זאת היה מבקש שיניחו חומש פתוח בפניו, כדי שלא יגרם חילו השם, אם יכנס אצלו אדם וימצאוהו יושב במל.

עוד סופר על מרן החפץ חיים כי בצעירותו מפני מחלה וחולשה גדולה פקדו עליו הרופאים להפסיק מלימוד לתקופה ארוכה, והא קיים דברם מפני הצווי של "ונשמרתם מאד לנפשותיכם", רק שחשש מאד מפני חילול ה' שיראוהו שאינו לומד, וחלך לשאול בעצת מרן רבי ישראל סלנט, האם מותר לו לפתוח ספר לפניו רק למראית העין שיחשבו שעוסק בתורה ולא יגרם חילול ה'?

עד כדי כך חשש החפץ חיים מעוון זה של חילול ה', שהוא עשה פעולות כדי למנוע חשש זה, החפץ חיים נהג בכל הליכותיו באדם פשוט, וכך היה נוהג במשך שנים רבות ללבוש בגד העושי מעור של צאן שהיה בגד של איכרים פשוטים, והכל כדי להצטנע בדרכו בקודש, וכל זה היה עד שנת תרנ"ה, וכמו שמספר חתנו מה ששמע מפי קדשו שאמר: שעד שנת תרנ"ה התלבשתי בחורף בבגד איכרים פשוט העושי מעור של צאן, אבל אחר שהתפרסמתי, היה בזה חשש של חילול ה', ונאלצתי ללבוש בגד של עור התפור סחורה במחויץ ועור מבפנים! דבר זה אף כתבו החפץ חיים בספרו חפץ חיים לאוין כ' שככל שאדם חשוב ומפורסם יותר יש לו להקפיד עד למאד על כל הנהגה מפני חילול ה' היוצא מכל ממשול קמן בהנהגתו.

בספר 'מעשי למלך' מובא שהחפץ חיים היה רגיל לומר שכן תורה הוא בבחינת חייל בעל דרגה גבוהה אשר בגדי השרד הניתנים לו מהמלך והדרגות אשר על כתפיו מחייבים אותו להתנהג בדרך כבוד באשר הוא לובש מדיו ועונד את דרגותיו יודעים הכל שהוא מן המקורבים למלכות, ואם יתנהג שלא בדרך כבוד הוא מחלל את כבוד המלכות.

ההמשך בעמוד הבא...

זמני בגיטת וייצאאת שבת

הדלקת נרות: 19:05

צאת שבת: 19:56

צאת שבת ר"ת: 20:48

* הזמנים לפי לוח 'אור החיים'

תל - אביב

לעילוי נשמת

מורים מורטזה

בן שרה, זינט

בת מרים

בת מרים

בת מרים

רבי מאיר מאיר

בעל הנם זיע"א

רבי אריה לייב

מקראקא בן

רבי זכריה מנדל

נפטר ט"ו אייר

תל"א

תל"א

רבי גרשון שטרן

בעל

"ילקוט הגירשוני"

נפטר ט"ו אייר

ה'תרצ"ו

ה'תרצ"ו

פעם אחת אחר החפץ חיים לבוא לבית הכנסת בשחרית, לאחר סיום התפילה עלה על הבימה והכריז, שסיבת איחורו היא לא משום שנרדם, אלא מפני שהיה שקוע באיזו סוגיה תלמודית חמורה, ולשם אישור הדבר הרצה לפני הקהל את חידושי התורה שהצליח לחדש באותה שעה.

סיפר רבי מרדכי קופשטיין רבה של ראדין, שפעם אחת נודמן הוא יחד עם החפץ חיים בעיר וילנא, ידעתי כי מרן החפץ חיים חייב לעזוב בו ביום את העיר בשל ענין דחוף, והנה הופתעתי כאשר ראיתו משתחה ברחוב בוילנא, כששאלתיו על סיבת הדבר, סיפר לי החפץ חיים שאמנם נחפו לדרכו אלא שבעזבו ליד איזה בית, קראו לו למניין תפילת מנחה, ולמרות שכבר התפללתי חששתי שמא אם לא אכנס יגרם חילול ה', על כן דחיתי את הנסיעה ונכנסתי לבית להתפלל מנחה.

עוד מסופר, כי פעם אחת לאחר שסיים תפילתו בישיבה, סר לבית מדרש הסמוך ומצא שם במקרה אחד מבחורי הישיבה, החפץ חיים הלך מיד לאותו בחור ואמר לו, דע לך שכבר התפללתי ונכנסתי לכאן רק לעיין באיזה ספר, הוא חשש שמא יחשוב התלמיד שאיחר לתפילה ויהיה בזה חילול ה', ולכך גדול וזקן הדור כופף את ראשו לבחור רך בימים ואמר לו הדברים הנ"ל.

בספר ביד הלשון (עמ' 177) הביא מעשה נפלא: כשהגיע החפץ חיים לגיל שבעים שנה אמר: שעד עתה היה שרוי בפחד שמא לא יגיע לגיל שבעים, ויהיה בכך חילול ה', שהרי מבואר בכתוב "מי האיש החפץ חיים אוהב ימים" ששמירת הלשון מאריכה ימים, ואם לא יגיע לגיל שבעים יהיה בכך חילול ה', שיאמרו הבריות שלמרות מה שפעל בעניין שמירת הלשון, לא זכה לאריכות ימים, והוסיף, שאמנם אין עבשיו חילול ה', אבל עדיין אין קידוש ה', ואכן בהגיעו לגיל תשעים שנה, אמר, שכעת יש קידוש ה', ועשה סעודת מצוה על הוצאת הספר 'חפץ חיים'!!

מילתא דבריחותא

צדה את עינו של דהרי מודעה על אחת מהחנויות בכיכר המדינה עליה היה כתוב: "חליפות 30 נח, מכנסיים 10 נח, חולצות 5 נח דהרי אומר לנהרי: "ואווו, תראה את המחירים! אנחנו יכולים לקנות מלא כאלה ולחזור לבית ונעשה מזה מלא כסף. תשמע, כשאנחנו נכנסים לחנות תהיה בשקט, בסדר? תן לי לעשות את העבודה... כי אם הם יישמעו את המבטא שלנו, הם יחשבו שאנחנו קמצנים ויחפשו לדפוק אותנו. אני אנסה להסוות את המבטא למשהו תל אביבי" "אוקיי", אמר נהרי, "אני סותם" הם נכנסו לחנות ודהרי אומר למוכר בקול מקומי: "שלום חבר, אני אקח 50 חליפות ב-30, נח 30 זוגות מכנסיים ב-10 נח ו-100 חולצות ב-5. נח תארוז לי אותם בדלפק ואני מביא את הטנדר שלי לכניסה, בסדר אדוני?" בעל המקום הביט בשניהם ואמר: "אתם תימנים, נכון?" "וואלה צודק", אמר נהרי, "איך ידעת?" אמר בעל המקום: "הנעתם למכבסה".....

שני אנשים יושבים בהרצאה ומפמפטים ביניהם ללא הרף "סליחה", מעיר להם בכעס איש שיושב מאחוריהם, "אני לא מצליח לשמוע אף מילה - "טוב מאוד!", "אומרים השנים, "זו שיחה פרטית".....

נמאס לי לגמרי מהעבודה שלי. היום הודעתי שאני מתפטר" " - באמת? ומה אמר הבוס שלך, הוא היה מופתע?" - "לא, מסתבר שהוא ידע את זה מלפני".....

לא מבין איך אין עדיין חוק שאוסר להעלות קלמנטינות לאוטובוס.....

מוסר מלמד כמה קטן הוא הגוף
והחסידות מלמדת כמה גדולה הנשמה.

להערות או לעילוי נשמת ניתן לפנות
למייל
saadiagaonahadash@gmail.com

